

عیسی در جواب او گفت: «اگر بخشش خدا را می‌دانستی و کیست که به تو می‌گوید آب به من بده، هر آینه تو از او خواهش می‌کردی و به تو آب زنده عطا می‌کرد. انجیل یوحنا ۴: ۱۰ (آیات ۱۰ تا ۱۵ را مطالعه کنید)

عیسی از یهودیه به سمت جلیل حرکت کرد و در ساعت ششم روز (ظهر) در شهری از سامره به نام سوخار توقف کرد و در کنار چاهی نشست (یوحنا ۴: ۱-۶). این ساعت گرم‌ترین زمان روز بود و از آنجایی که خداوند ما خود را در جسم انسانی محدود کرده بود، مانند ما انسان‌ها خسته و تشنه می‌شد. در اینجا به روشنی تصویری از ذات انسانی مسیح دیده می‌شود.

زمان زیادی از توقف عیسی در کنار چاه نگذشته بود که زنی سامری برای کشیدن آب از چاه به آنجا می‌رسد. در آن روزها، زنان معمولاً برای تأمین آب خانه‌هایشان به صورت گروهی با دیگر زنان همراه می‌شدند و برای جلوگیری از قرار گرفتن در گرمای شدید ظهر، صبح زود یا اواخر روز این کار را انجام می‌دادند. از آنجایی که زن سامری به تنهایی و در زمانی که احتمال حضور شخص دیگری در کنار چاه وجود ندارد (ظهر) برای کشیدن آب به آنجا می‌رود متوجه می‌شویم که او از سوی دیگر افراد جامعه طرد شده است. کمی جلوتر می‌خوانیم که این زن پنج شوهر داشته و اکنون با مردی که شوهرش نیست در رابطه است (۴: ۱۶-۱۸). زن سامری به دلیل فساد اخلاقی توسط جامعه طرد شده بود.

این اطلاعات کمک می‌کند تا بهتر درک کنیم که چرا وقتی عیسی از زن سامری جرعه‌ای آب برای نوشیدن خواست، آنقدر تعجب کرد. او یک زن بی‌عفت بود و در فرهنگ آن زمان افراد معمولاً با شخصی که فساد اخلاقی داشت صحبت نمی‌کردند. عیسی برای کشیدن آب از چاه سطلی نداشت و به همین خاطر از زن تقاضا کرد که به او آب بدهد. این درحالی است که یهودیان، سامریان را نجس می‌دانستند و هیچگاه با آنها معاشرت نمی‌کردند چه رسد که بخواهند از ظروف آنها استفاده کنند (۴: ۹). عیسی زن را به خاطر عدم تمایزش به رفع تشنگی او تحت فشار قرار نداد بلکه از فرصت استفاده کرد و در مورد خودش با زن صحبت کرد.

عیسی به زن سامری گفت که اگر بدانی من که هستم، از من آب زنده درخواست خواهی کرد (۴: ۱۰). آب زنده‌ای که ماهیت آن در ادامه این فصل واضح‌تر می‌شود، چیزی جز زندگی جاودانی نیست. زن در ابتدا این مسئله را درک نکرده بود. او فکر می‌کرد که عیسی از آب فیزیکی

که با ظرفی فیزیکی از چاه کشیده است صحبت می‌کند (۴: ۱۱). زن تصور می‌کرد که عیسی ادعا می‌کند آب بهتری از آنچه او پیش‌تر از چاه کشیده بود به او خواهد داد که این بی‌ایمانی زن را اثبات می‌کند. از این گذشته، یعقوب کسی بود که آن چاه را حفر کرده بود و برای مدت زمانی بیش از هزار سال در آن آب وجود داشت پس چگونه عیسی می‌توانست آب بهتری تهیه کند؟ (۴: ۱۲)

بی‌شک منظور عیسی آب فیزیکی با کیفیتی بهتر از آنچه در چاه وجود داشت نبود. عیسی مسیح از جانب خداوند آب حیات را ارائه می‌دهد که زندگی ابدی را برای ایمان‌داران به ارمغان می‌آورد (۴: ۱۳ - ۱۴).

دکتر آر. سی. اسپرول در تفسیر انجیل یوحنا می‌نویسد: «آب حیات بخشی که عیسی مهیا می‌کند نیاز ما را فقط برای یک لحظه برآورده نمی‌کند بلکه آن را برای ابدیت رفع می‌سازد.» اگر در زندگی روحانی به شخصی غیر از عیسی اعتماد کنیم، همچنان تشنه باقی خواهیم ماند اما اگر برای نجات تنها به سراغ عیسی مسیح برویم از هم‌اکنون و برای همیشه خشنود خواهیم بود. بیایید به دنبال تنها آب حیات بخش و تنها تأمین‌کننده آن یعنی عیسی مسیح باشیم.

پدر آسمانی، باید اعتراف کنم که من هم مثل زن سامری در گناهان خودم غرق بودم اما یگانه فرزندان عیسی مسیح من را نجات داد. خداوندا همچنان به بخشش تو و خون مسیح نیازمندم چون باز هم مرتکب گناه می‌شوم و تنها به خاطر فیض تو است که هنوز هم بخشیده می‌شوم. آمین!

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier Ministry)